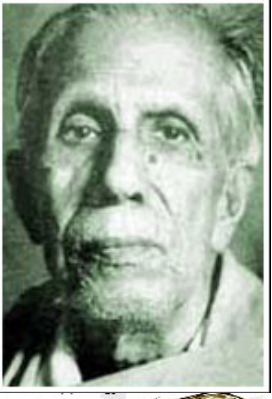

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Thursday•, 21 •February•, 2013 01:04• - •Last Updated•

••Friday•, 22 •February•, 2013 18:14•

ஓர் முறை சில லப பா என்ன பி.எஸ் ராமையாவிடம் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அந்தக் காலத்தில் நான் ராமையாவின் எழுத்து அதிகம் படித்ததில்லை. அவருடைய சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்று, மலரும் மணமும் என்ற தலைப்பு என்று நினைவு, அதைப் படித்திருக்கிறேன். அதில் நிறையப் பேர்களால் பாராட்டப் பெற்ற நக்ஷத் திரக் குழந்தைகள் என்ற கதையில் குழந்தையின் களேவியும் அதன் துக்கமும் மிகவும் செயற்கையாகத் தோன்றியது. எந்தக் குழந்தை, "நக்ஷத் திரம் விழுந்துடுத்து, யாரோ பொய் சொல்லீட்டா அதனால்தான்", என்று அழும்? ஆனால் அவர் எந்தக் காரியத்தைத் தொடரலும் அதில் மற்ற எவரையும் விட அதிகம் சாகஸம் காட்டக் கட்டியவர் என்பதில் எனக்கு பிரமிப்பு. மணிக்கொடிக் கால எழுத்தாளர் எவரையும் விட அக்கால மோகமான சினிமாவில் அதிகம் தன் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டியவர். ஜெமினியின் படங்களுக்கு கதை வசனம் எழுதியவர். சினிமாவைப் பற்றி ஒரு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார் என்று நான் களேவிப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்ததில்லை. பிச்சமீர்த்தி, வ.ரா பி.எஸ் ராமையா, ச.து.சு. யோகியார் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு திரைப்படம் எடுக்க முயன்றார்கள் என்று கட்ட களேவிப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதோ சொன்னதை, தனக்குத் தெரிந்ததைச் செய்வதற்கும் மலோக அந்தத் துறையே தனக்கு அத்துப்படி ஆகிவிட்டது போல ஒரு புத்தகமே எழுதும் சாகஸம் பி.எஸ் ராமையாவின் ஆளுமையைச் சேர்ந்ததுதான். ஆனந்த விகடன்ோ இல்லை குழுமத்தமோ நினைவில் இல்லை, ஒரு தொடர் கதை எழுதச் சொன்னால் அதற்கும் அவர் ரெடி. குங்குமப் பொட்டு குமாரசாமி என்ற அந்த தொடர் கதை ஒரு வருட காலமோ என்னமோ வந்தது. கதைக் கான பாத் திரங்களையும் சம்பவங்களையும் கணக்கின்றி கற்பனை செய்து கொள்வதில் மன்னன் தான். மாதிரிக் கென்று அவர் கதைகள் சில படித்திருக்கிறேன். அப்போது அவர் வாரம் ஒரு கதை எழுதித் தருகிறேன் என்று சொல்லி ஒரு வருடத்துக்கும் மலோக தவறாது வாரம் ஒரு கதை எழுதித் தந்தவர். அந்தக் கதைகளில் நான் மாதிரிகென்று ஒரு சில படித்ததில் அவரது ஒரு கதையில் நாலு கதைகள்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Thursday•, 21 •February•, 2013 01:04• - •Last Updated•

••Friday•, 22 •February•, 2013 18:14•

மாறி பார்த்துக் கொண்டு பதீசினார். பதீசினார். எனக்கோ சிலை லப் பாவாக கோ பதீ இடம் கொடுக்கவில்லை. கம்பனைப் பற்றி ரொம்பவும் உற்சாகத்தோடு பதீ வந்தார். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. எழுத்து பத்திரிகையை அவர் மதித்தவர் இல்லை. புதுக்கவிதையை அவர் மதித்தவர் இல்லை. படிகாத மதே. மிகவும் சுவாரஸ்யமான மனிதர். நான் மதிக்கும் சிறு கதை எழுதாவிட்டால் என்ன? நாம் ஒரு மனிதரின் மதிக்கத் தொடர்பை எல்லாம் ஆளத் தெரிந்த, சுவாரஸ்யமாக கையாளத் தெரிந்தவராக இருந்தால் போதாதா என்ன? சம்பாதிக்காமல் இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் குடும்பத்தினரே கட்டி அவர் எழுத்தின் மதித்ததில்லை. சிலை லப் பாவாகு அதில் மிகவும் வருத்தம்.

மலரும் மணமும் தொகுப்பிற்குப் பிறகு (அதுவும் எப்பவோ நாற்பதுகளில் வந்தது) ராமையாவின் சிறுகதைகள் எதுவும் தொகுக்கப்படவில்லை என்று தான் நினைக்கிறேன். அதில் ராமையாவைக் கீழ்க்கொண்டு இருக்கவில்லை. சிலை லப் பா போய்க் கட்டெறகு, இருந்ததையெல்லாம் ஏதோ பழைய பப்பா காரணக்கு வதைத் திருந்த பழைய பப்பா குவியலாக எடுத்து வந்து சிலை லப் பா முன் போட்டு, "இந்தா, இதனை என்னவெண்ணுமானாலும் பண்ணிக்கோ," என்று சொன்னாராம். அதை எந்தக் கதையின் பக்கங்களும் விட்டுப் போகாமல் சீர் செய்து, வருஷ வாரியாகப் பிரித்து அடக்கி வதைத் திறகு, அது திரும்பப் பெறப் படுகிறது. சிலை லப் பாவின் சிரத்தையும் உழைப்பும் வீணாவது பற்றி அவருக்கு வருத்தம் தான். ஆனால் அவர் நாணயம் மிக்கவர். சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுவவர். அக்கதைகளின் சூருக்கத்தின் மாதிரி எழுதி ஒரு புத்தகமாகி, தனக்கு விளக்கு விரும்பு அளிக்க வந்தவர்களிடம் அந்தப் பணத்தை ராமையா கதைக் குறிப்புகளை வளையிட பயன்படுத்திக்கொள்ளச் சொல்லி விட்டார். தமிழ் நாடு அளிக்க வந்த கௌரவம் அல்ல இது. அமெரிக்காவில் வாழும் தமிழ் அன்பர்கள் தொடங்கிய விளக்கு விரும்புவதை முதலில் பெற்றவரே சிலை லப் பா தான். அவருடைய அதுகாறும் பிரசுரமாகாத கையெழுத்துப் பிரதிகள் பல ஆயிரப்பக்கக் கணக்கில் இருக்க, "அதெல்லாம் கிடக்கட்டும், அப்புறம் பார்த்துக்கலாம்" என்று சொல்லி, அதை விட, முதலில் ராமையாவின் கதைகளின் சூருக்கமாவது வளையிவந்து பாதுகாக்கப் படவேண்டாமென்பதில் அவருக்கு அக்கறை இருந்தது. அவருக்கு அன்றாட வாழ்க்கைச் சிலை வாக் கே வழியில்லாது தடமாறிக் கொண்டிருந்த காலம். அந்தக் காலம் என்ன, எப்போதும் அவர் அப்படித் தான் இருந்தார்.

சிலை லப் பா அவ்வளவு மதித்த ராமையா எழுத்து பத்திரிகை வரத்தொடங்கியதும் வருவோர் போவோரிடம் கிண்டல் தான் செய்து வந்தார். "நம்ம சிலை லப் பா பத்திரிகை கொண்டுவரான் தெரியுமோ? சிலை லப் பா எழுத்துவின் ஆசிரியராக்கும், தெரியுமோ?" ஆனால் சிலை லப் பா அதையெல்லாம் கண்டுகொண்டவர் இல்லை.

ராஜராஜ சோழன் விரும்பு ஒரு லக்ஷமோ என்னவோ பெறுமான விரும்பு அதை 20 பரோக்கு ஆளக்கு ஐயாயிரமாக சமமாக பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்று தஞ்சை பல்கலைக் கழக விரும்பு வழங்குவோர் தீர்மானித்துள்ளது கட்ட சிலை லப் பா, "இதென்ன புது வழக்கம் யாருக்காவது ஒருத்தருக்குக் கொடுங்கள். இல்லையெனில் எனக்கு வேண்டாம் இந்த பரிசு" என்று உதறியவர். இப்படி பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்ற வழக்கமில்லாத

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Thursday•, 21 •February•, 2013 01:04• - •Last Updated•

••Friday•, 22 •February•, 2013 18:14•

வழக்கத் தகை கண்டுபிடித்ததன் பின்னிருந்த அரசியல் என்னவோ தெரியாது. மரபணியும் புதிய சிந்தனையாளர்களாகக் கொண்டதல்லவா தமிழ் நாடா.

அவருடைய ஜீவனம் சமீப நாவல் தொலைக்காட்சியில் (அரசாங்க தொலைக்காட்சியில் தான்) தொடராக வந்தது. அந்தத் தொடரின் லட்சணத்தைப் பார்த்ததும் அவருக்கு வந்த கோபத்தில் மனதாரத் திட்டவத்தை தான் அவரால் செய்ய முடிந்தது. ஆனால் அவருக்கு எந்த வருவாயும் தராத முறைப் பணம் நாடகத்தை பண்ணவே வரன்மேலையேற்றிய போது, அவருக்கு அது திருப்தி தந்திருக்கிறது. சந்தோஷம் தான். சிறுகதைக் காரராக எழுத்துவில் தெரியவந்த ந.முத்துசாமியின் கத்துப் பட்டறையோ, பாண்டிச்சேரி நாடகப் பள்ளியோ அதைத் தொடவில்லை. செல்வப்பாவாக்கு அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. பார்க்கப் போனால், கத்துப் பட்டறையும் சரி, இந்திரா பார்த்தசாரதியின் வழிகாட்டலில் இயங்கிய சங்கரதாஸ் நாடகப் பள்ளியும் சரி, ஒருவரையேற்றவர்களுக்கொண்டதில்லை. அவரவர்க்கு அவரவர் நாற்றங்கால். அவரவர் நாடகங்களையே போட்டு இன்னம் முடிந்த பாடில்லை.

செல்வப்பா எத்தகைய வறுமையிலும் அலட்சியத்திலும் வாழக் கற்றுக்கொண்டவர். ஒரு காலகட்டத்தில் கலமைகள் புத்திரிகை தன் ஆரம்ப பண்பித உலகத்தை தாண்டி வளையேட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த காலம். அப்போது கி.வா.ஜ. ஆசிரியராக மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களோடு பழகிய காலம். ந.பிச்சுமீரத்தி, லா.ச.ராமாமிர்தம், தி.ஜானகிராமன், சி.சு. செல்வப்பா, க.நா. சுப்பிரமணியம், த.நா. சனோபதி, த.நா. குமாரசாமி, போன்றோர் எழுதி வந்த காலம். காண்டகேர், பகவதி சரண் வர்மா, சரத் சந்திரர் நாவல்கள் மொழிபெயர்ப்பில் கலமைகளில் வளிவந்து கொண்டிருந்த காலம். பின் அது என்ன காரணத்தாலோ தடைபட்டது. அகிலன் பவனி வரத் தொடங்கினார். அந்த சமயத்தில் தான் கி.வா.ஜ.வே எழுதியிருக்கிறார்: செல்வப்பாவாக்கு 47 கடிதங்கள் எழுதியிருப்பனே. கலமைக்கு எழுதுங்கள் என்று கேட்டு. ஆனால் செல்வப்பா எதற்கும் பதில் எழுதியவரில்லை. தினமணி கதிரிலும் செல்வப்பா உதவி ஆசிரியராக இருந்தார் என்று நின்னையு, துமிலன் ஆசிரியராக இருந்த போது, (யார் யாருக்கு உதவி பாராங்கள் காலத்தின் கோலத்தை). அப்போது கருத்து வேறு பாட்டில் உதவிவிட்டு வந்தவர். இருப்பினும், கி.வா.ஜ. அப்படி திரும்பத் திரும்ப வேண்டி எழுதியும் நீங்கள் ஏன் எழுதவில்லை? என்று நான் கேட்டேன். உடனே செல்வப்பா பாய்ந்தார். “பெச்சனலா சொன்னதையெல்லாம் இப்படி வளையே சொல்லப் படாது” என்று சத்தம் போட்டார். இது தனிப் பச்சையில் சொன்னதில்லை. தீபம் புத்திரிகையில் எழுத்து வரலாறாக நீங்கள் எழுதியது தான்” என்று நான் சொன்னதும், கரல் தணிந்து, “சரி விடுங்கள். இப்போ என்ன அதுக்கு?” என்றார். இன்னொரு முறை, வேறு ஏதோ சந்தர்ப்பத்தில், (அனேகமாக தினமணி கதிர் சமாசாரமோ என்னவோ) பெரிதாக சத்தம் போட்டார். “மதியாதார் வீட்டுப் படி ஏறலாமோ. அங்கே என்னத்துக்கு கால் வகைக்கிறது?”

இவ்வளவுக்கும் இடையே தான், எழுத்துவின் புதிய கண்டுபிடிப்பாக, செல்வப்பாவின் செல்வப்பிள்ளையாக சிவராம திருக்கோணமலையிலிருந்து சென்னை வந்து தனக்கு தமிழ் நாட்டில் தெரிந்த ஓரே மனிதராக செல்வப்பாவின் வீட்டில் கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதகாலமோ

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Thursday•, 21 •February•, 2013 01:04• - •Last Updated•

••Friday•, 22 •February•, 2013 18:14•

என்னவோ தங்கியிருந்ததும். செல்லப்பாவின் ஓரே வாரிசு, மணி சிறுபயன். விளையாட்டுப் பயன் மாமி சொல்லக்கூடேட்பிருக்கிறேன். “அவனுக்கு சாப்பிடவே தரியாது. கறி, கட்டி சாதம், சாம்பார் எல்லாதையும் ஒண்ணாக் கலந்துப்பான். மோரும் அதிலேதான் ஊறுகாயும் அதிலேதான். அவரோ நானோதான் எப்படிச் சாப்பிடுறதுன்னு சொல்லிக் கொடுப்போம். அப்படி இருந்த பிள்ளைதான் அவன். மணிகழுத்தபைப் பிடிச்சு நெருக்கிண்டு, இப்படியே நெருக்கித் திருகிட்டாதுமா? -ன்னு கக்கோன். என்ன சொல்கிறது? “அப்படி உனக்கு அவன் கழுத்ததைத் திருகணும்னு தோணித்துன்னா திருக்கோயமேபா. அவன் மாதிரி நீயும் எனக்கு ஒரு பிள்ளைதான். கொன்னாது” -ன்னேன். செல்லப்பா மனம் வருந்திக் கூட்டுக்கொண்டிருந்தார், மாமி இதைச் சொன்னபோது. அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை. “ச்ச என்னமோ போ” என்று அதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார். செல்லப்பாவைக் குத்தான் தன் விமரிசன அவதாரத்தில், எழுத்து நடத்தும் சோதனையில் எத்தனையோ ரக எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்க வேண்டி வந்தது. மாமிக்கு என்ன தலையிதி, எல்லா ரக மனிதஜீவனங்களையும் சகித்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று? வறுமையைக் கிடையே செல்லப்பாவின் பிடிவாதங்களையும் கோபதாபங்களையும் சமாளிப்பதே பெரும் பாடம்.

மாமி சமாளிக்கவேண்டி வந்த ஜீவனங்களில் நானும் ஒருவனாக இருந்திருக்கிறேன். சிலசமயங்களில் ஒரு நாள், சில சமயங்களில் ஒரு வாரம் என. “இங்கயே இருந்துடங்கோ. பச்சைண்டிருக்கலாம்”.

என்று சொல்லிவிடுவார். ஒரு சமயம் எழும்புர் ஸ்டேஷனிலிருந்து இறங்கியதும் பக்கத்தில் ஒரு ஹோட்டலில் அறை எடுத்துக் குளித்துவிட்டு அவரைப் பார்க்கப் போனபோது அவர் அந்த அறையைக் காலிசெய்ய வைத்து ஞானக் கத்தன் தங்கியிருந்த தோப்பு வங்கி டாசல் முதலி திருமாடி அறையில் இடம் தேடிக் கொடுத்தார். “இங்கே பக்கத்திலே இருந்தாத்தானே பச்சைக் கொள்ள சௌகரியமா இருக்கும்!” என்றார். அவருடைய வீட்டிலேயே ஒரு வாரம் தங்கி இருந்திருக்கிறேன். எனக்கு வயிறு சரி இல்லாமல் போனது ஒரு சமயம். தரமும் சிவராமுவைக் குடிப்பது எப்படி என்று சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிவந்தது போல, வயிற்று வலியின் போது சிகிச்சை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்று செல்லப்பா சொல்லிக் கொடுத்தார். “சுண்டைக் காயை வறுத்துப் பொடிசெய்யச் சொல்லியிருக்கேன். மாமி கொண்டு வருவா, கொஞ்சம் பொறுங்கோ,” என்று சொல்லி வந்ததும், சாத்தகைக் கொஞ்சம் குழிச்சுக் குங்கோ, ஊம் பொடியைப் போடும். போட்டதும் சட்டி அடங்குதுக்குள்ளே சாத்தபைப் போடும் மட்டிங்கோ, கொஞ்ச நாழி கழிச்சு சாத்தனைன்னா கலந்து சாப்பிடணும்” என்று பிடிப்படியாக சொல்லிக் கொடுத்தார். இந்த பத்தியமெல்லாம் எனக்குப் புதிதாக இருந்தது.

ஒரு சமயம் “வாங்கோ, பொன்னுத்துரை வந்திருக்கார் போய் பார்த்துட்டு வரலாம்,” என்று செல்லப்பா செல்ல கிளம்பினோம். ஆர்காட் ரோடில் புத்தரென்ற அச்சகம் இருக்கும் இடத்தில் அப்போது ஒரு சின்ன ஓட்டு வீட்டுதான் இருந்தது. பழைய கிராமத்து வீட்டு மாதிரி. பொன்னுத்துரை இருந்தார். அவர் மனவியும். பின் அவரது நண்பர், பிரசுரகரத்தார், எம். ஏ. ரஹ்மான் பொன்னுத்துரைக்கு எல்லா காரியங்களிலும் உதவியாக இருப்பவர். பொன்னுத்துரை அக்காலங்களில் கலாநிதி கலைசபதியும் கா.சிவதத்தம்பியும் கோலோச்சிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தனித்து நின்று வான்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Thursday•, 21 •February•, 2013 01:04• - •Last Updated•

••Friday•, 22 •February•, 2013 18:14•

சுழற் றிக் கொண் டிருந் தவர் . கா.சிவத் தம் பியாவது மிதவாதி என று சொல் லவணே டும் , கலைாசபதி அடியொற் றிச் சனெ றாலும் . நின் று நிதானித் து எப் படியோ வாதமிட் டுக் கொண் டிருப் பார் .

ஆனால் கலைாசபதி நம் மீர் முற் போக் கு மடேயில் பசுவது போல் கொஞ் சம் பாமரத் தனமான சீ ற் றம் நிறைந் த வாரத் தகைளகைக் கொட் டுவார் . ஆரம் ப காலத் தில் எஸ் பொன் னுத் துரையைப் பாராட் டி ஏதோ எழுதியிருப் பார் போலும் . அம் பலவாணர் என்ற புனபையெரில்

சிவராம ி பொன் னுத் துரையிடம் கலைாசபதியகைக் கலேி சயெ்யவதே , "அம் பலவாணர் தான் கலைாசபதி என று உமக் குத் தறியாது , " என று சிவராம ி வின் அறியாமையைகைக் கிண்டல் சயெத் தாராம் . ஆனால் வகெு சீ க் கிரம் பொன் னுத் துரகைக் கு அவரது அறியாமையே தறிய ஆரம் பித் தது . காரணம் பொன் னுத் துரகை அம் பலவாணரின் மடத் தில் சரே ந் து குட் பித் தம் பிரானாக மறுத் தது தான் . பின் என் ன? சக் கரவய் பித் தில் நுழைந் து தனித் ததே வாள் சுழற் ற ஆரம் பித் தது தான் . இதெல் லாம் அன் றைய அம் பலவாணரூக் கு புரிய வராது . எஸ் பொன் னுத் துரையின் கிண்டலுக் கு அம் பலவாணர் சற் றும் நரே நற் றும் திறமகை அற் றவர் . கிண்டல் என் கிற சமாசாரம் முற் போக் கு சந் தயில் என் றகைக் கும் எவரூக் கும் கிட் டாத சமாசாரம் . பின்னர் பொன் னுத் துரகை கலாநிதி கலைாசபதி எம் . ஏ. பி. எச் டி யின் புகழ் பாடியே பல ந ில்கள் வளையிட் டுள் ளார் . அதில் ஒன் று எனக் கு நின்னையில் இருப் பது " பந் தந ில ம ிலமும் நச சாதாரக் குமினியர் உரையும " அது அம் பலவாணர் அபி பணிந் து துதித் தறே றி முக் தி பற் று சிவபத் தம் அடநைத் த பக் த கோடிகளைப் பற் றிய புராணம் சொல் லும் ஒரு பழைய சுவடியின் ம ிலமும் உரையுமாகும் அது . கலைாசபதியால் இந் தக் கிண்டலையெல் லாம் தாங் கவும் முடியாது . எதிர் கொண் டு பதிலளிக் கவும் முடியாது . அவர் தன் பக் த கோடிகளை ஏவி விடுவார் . அது அவரது போர் முறை . கலைாசபதியின் எழுத் துக் கள் சில இலங் கைப் பத் திரிகைகளிலிருந் து எடுத் து எழுத் துவில் மற் று பிரசுரம் சயெத் திருந் ததிலிருந் து எனக் கு கலைாசபதியின் எழுத் துக் களோடும் கருத் துக் கள் என று சொல் லப் பட் டனவோடும் பரிச் சயம் தடொங் கியிருந் தது . கலைாசபதி என் ன , இலங் கை தமிழ் எழுத் தோடான எனது பரிச் சயம் தடொங் கியதே சரஸ் வதி எழுத் து பத் திரிகைகளினால் தான் .

கலைாசபதியின் வீ ர் தீ ரப் பிரதாபங் களை லீ லகைளைப் பற் றி எழுதியதிலிருந் தும் பொன் னுத் துரகை தனித் து நின் று தன் வழியில் செல் லும் தகமையிலிருந் து எனக் கு அவரிடமும் அவர் எழுத் திலும் பிடித் தம் ஏற் பட் டிருந் தது . அவரகைச் சந் திப் பதில் எனக் கும் சந் ததோஷம் தான் . பசேிக் கொண் டிருந் ததோம் வகெு நரேம் . பொன் உடனயே நானும் அவரும் இலங் கைத் தமிழர் பிரசினகையையும் அரசியல் நிலவரத் தையும் பற் றியுமே பசேிக் கொண் டிருந் ததோம் . செல் லப் பா ரொம் ப நரேம் பொற் றுமையாகக் கட் டுக் கொண் டிருந் தார் . அவரூக் கு இலக் கியம் தவிர வறே எதிலும் அக் கறகை இருந் ததில் லை . காந் தியோடும் அவரது அரசியல் ஆரம் பித் து அதோடும் முடிந் தும் விடும் . "பிறகு ஒரு கட் டத் தில் பொற் றுமகை இழந் து," என் னை அவரோடும் பசே விடங் களனே . வணே டியது அரசியல் பசேியாயிற் று . அவரோடும் எனக் கு இலக் கியம் பசேணும் " என் றார் கடும் தடொனிக் க . பசேினதோம் . அதில் நான் கலந் து கொள் ள முடியுமே . என் ன

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Thursday•, 21 •February•, 2013 01:04• - •Last Updated•

••Friday•, 22 •February•, 2013 18:14•

இவர்கள் எப்படி உங்கள் கோடும் சரே ந்து கொண்டார்கள்?" என்றார். சிலைப்பா இருக்கும் நிலையில் விருந்து வைப்பதே சிரமமான காரியம். அதிலும் நாலுபேர் திடீர் என்று ஆறு பரோனாலு, "நான் அவர்களைப் பார்க்க வருகிறேன் என்று சொல்லியிருந்தேன். கிளம்பும் போது சிலைப்பாவை நாங்களும் பார்க்கணும் வரோம்" என்று கிளம்பிவிட்டார்கள். இப்படி நடக்கும் என்று நினைக்க வில்லை.. எனக்கும் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை அதோட வீட்டுக்கு வாங்கோ என்று கப்பிட்டால் அது சாப்பிடறதுக்கும் கப்பிடறதுன்னு எனக்கு தோணலை" என்றேன். "சரி போறது விடங்கோ. அதைப் பத்தி ஒண்ணும் இல்லை. ஆனால் திடீர் என்று எதிர் பாராமல் வந்து விட்டால் கஷ்டமாப் போயிடறது என்றால்". அவருடன் பழகிய நீண்ட காலத்தில் அன்று ஒரு நாள் தான் அவர் தன் கஷ்டங்களைப் பற்றி ஏதோ பச்சை வாக்கில் சொல்லாமல் சொன்னது.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அவர் சம்பாத்தியத்துக்கு என்று எங்கும் வலையில் இல்லாதிருந்த காலம் தான். எழுத்து நடத்திய போதும். அது நின்று விட்ட போதும். சில வருஷங்கள் கழித்து அவர் எழுத்து பிரசுரம் நடத்திய போது தான், அவற்றை நா. பா.வின பாவையில் தருவில் புவை விறகிறவன் மாதிரி சும்ன்து சினெறதில் தான் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் பார்க்க முடிந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த ஆரம்ப வருஷங்களில் அவர் கடகைக்கு எடுத்துச் செல்ல ஒரு கட்டையில் கத்தரிக் காய், வண்டைக் காய் நிரப்புவது போல கிளி, குருவி என்று காகிதத்தில் பல வர்ணங்களில் பொம்மைகள் செய்து வைத்திருப்பார் பார்த்திருக்கிறேன். எங்கே எடுத்துச் செல்வார், எப்போது விற்பார் என்பது தெரிந்ததில்லை. நான் கட்டத்தில்லை. வாபிக்கயாக ஒரு சில கடகைகள் இருக்கும் என்று யூகிக்கிறேன்.

vswaminathan.venkat@gmail.com